

Mora n. pr.
son, Mora o. Orsa t.g., Kopp.län.

mörm

Mor. (Mn.?) 2174:19, s. 92.

Landsm. Uppsala 25226

A. Nygård 1927-29

(utred. av G. Öman 1961-62)

MORA, DALARNA.

* Knappast för Mora
B. Lm